

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Pîntea Simion, prin intermediul avocatului Iurie Chifiac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pîntea Valentina, Pîntea Natalia împotriva lui Pîntea Simion cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ cu retragerea vizei de reședință,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 09 februarie 2017 Pîntea Valentina, Pîntea Natalia au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Pîntea Simion cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea pârâtului din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spațiu locativ, cu retragerea vizei de reședință.

În motivarea acțiunii s-a invocat că prin hotărârea din 27 aprilie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a fost desfăcută căsătoria dintre Pîntea Valentina și Pîntea Simion. Comportamentul agresiv al pârâtului a fost motivul defacerii căsătoriei. Pîntea Valentina a susținut că, căsătoria a fost desfăcută, însă pârâtul până în prezent locuiește în apartamentul dat, agresându-și în continuare familia. Odaia în care locuiesc a primit-o de la serviciu - Regia de Transport și se află în cămin. La privatizarea odăii a participat ea și copiii, deoarece pârâtul avea viza de reședință la rude, dar locul de trai îl considera la părinți în sat. Mihaileni, rl Rîșcani. Pensia de întreținere a copilului minor nu o achită.

Prin hotărârea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Pîntea Valentina, Pîntea Natalia împotriva lui Pîntea Simion cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ cu retragerea vizei de reședință.

Prin decizia din 06 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Pîntea Valentina, Pîntea Natalia prin intermediul avocatului Gheorghe Arhiliuc; s-a casat hotărârea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani în partea în care a fost respinsă cerința cu privire la obligarea lui Pîntea Simion să nu

creeze lui Pîntea Valentina, Pîntea Natalia obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului xxxxxx și evacuarea lui Pîntea Simion din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spațiu locativ și a fost pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care s-a obligat Pîntea Simion să nu creeze Valentinei Pîntea și Nataliei Pîntea obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului xxxxx și s-a evacuat Pîntea Simion din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spațiu locativ, în rest hotărârea instanței de fond a fost menținută; s-a încasat de la Pîntea Simion în beneficiul Valentinei Pîntea, Nataliei Pîntea cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 100 lei la depunerea cererii de chemare în judecată și taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 75 lei, iar în total suma de 175 lei.

La 12 februarie 2018, Pîntea Simion, prin intermediul avocatului Iurie Chifeac, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul a menționat că, la adoptarea deciziei, instanța de apel a reținut doar argumentele intimatelor, fără a dispune de probe ce ar demonstra circumstanțele pe care acestea le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Mai mult ca atât, instanța de apel a respins declarațiile recurentului, fără a se expune asupra respingerii lor. În rezultat, recurentul concluzionează că decizia contestată este ilegală și neechitabilă, deoarece instanța de judecată s-a expus doar asupra circumstanțelor invocate de către partea oponentă, fără a da apreciere și argumentelor susținute de către recurent, pronunțând astfel o soluție contradictorie.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 decembrie 2017.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată în adresa părților la 07 decembrie 2017, însă date ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces lipsesc.

Din textul recursului se deduce că recurentul a recepționat decizia contestată la 14 decembrie 2017.

În atare circumstanțe, instanța de recurs menționează că recursul declarat la data de 12 februarie 2018 se consideră a fi în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 04 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural

aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de către Pîntea Simion, prin intermediul avocatului Iurie Chifiac, și va menține decizia instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 28 al Constituției Republicii Moldova, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Din materialele cauzei rezultă că prin contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 31 martie 2005 Departamentul Privatizării al RM a vândut Valentinei Pîntea apartamentul xxxxx. (f.d. 11-13)

Conform certificatului nr. 034131 din 11 aprilie 2013, eliberat de Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale, la privatizarea apartamentului menționat supra au participat: Pîntea Valentina, Pîntea Natalia și xxxxx. (f.d. 14)

Prin hotărârea din 27 aprilie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a admis cererea depusă de Valentina Pîntea împotriva lui Pîntea Simion cu privire la desfacerea căsătoriei, fiind desfăcută căsătoria dintre Valentina Pîntea și Simion Pîntea, încheiată la 14 ianuarie 2015 de către OSC Buiucani mun. Chișinău; s-a stabilit domiciliul copilului minor – xxxxx cu mama acestuia Pîntea Valentina și s-a încasat de la Pîntea Simion în beneficiul Valentinei Pîntea pensia de întreținere a copilului minor în sumă de 1000 de lei lunar. (f.d. 9)

Înaintând prezenta acțiune, în baza circumstanțelor expuse supra, Pîntea Valentina și Pîntea Natalia au solicitat înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea lui Pîntea Simion din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spațiu locativ, cu retragerea vizei de reședință.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin hotărârea din 29 iunie 2017, a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Pîntea Valentina, Pîntea Natalia împotriva lui Pîntea Simion cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ cu retragerea vizei de reședință.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat de către Pîntea Valentina, Pîntea Natalia, prin intermediul avocatului Gheorghe Arhiliuc, instanța de apel, prin

decizia din 06 decembrie 2017, a admis apelul depus de Pîntea Valentina, Pîntea Natalia prin intermediul avocatului Gheorghe Arhiliuc; a casat hotărârea din 29 iunie 2017 a Judecătorei Chişinău sediul Buiucani în partea în care s-a respins cerinţa cu privire la obligarea lui Pîntea Simion să nu creeze lui Pîntea Valentina, Pîntea Natalia obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului xxxxx şi evacuarea lui Pîntea Simion din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spaţiu locativ şi în această parte a pronunţat o nouă hotărâre prin care a fost obligat Pîntea Simion să nu creeze Valentinei Pîntea şi Nataliei Pîntea obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului xxxxx şi a fost evacuat Pîntea Simion din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spaţiu locativ, în rest hotărârea instanţei de fond a fost menţinută; a încasat de la Pîntea Simion în beneficiul Valentinei Pîntea, Nataliei Pîntea cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 100 lei la depunerea cererii de chemare în judecată şi taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 75 lei, iar în total suma de 175 lei.

Pentru a concluziona astfel, instanţa de apel a reţinut că, deoarece Pîntea Simion nu a prezentat nici un act juridic care să ateste legalitatea instalării şi locuirii lui în apartamentul sus menţionat, acţiunea înaintată de Pîntea Valentina şi Pîntea Natalia privind evacuarea pârâtului din apartamentul xxxxx, este întemeiată şi urmează a fi admisă, fără a acorda ultimului un alt spaţiu locativ.

Colegiul reţine ca fiind corectă concluzia instanţei de apel referitor la admiterea acţiuni înaintate de Pîntea Valentina, Pîntea Natalia privind înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului xxxxx, cu dispunerea evacuării pârâtului din bunul imobil menţionat supra, fără acordarea altui spaţiu locativ, rezultând din următoarele.

Conform art. 46 alin. (1) şi (2) din Constituţia RM, statul ocroteşte proprietatea şi aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăţilor şi demnităţii omului. Dreptul la proprietate privată este garantat şi nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietăţii sale.

Conform art. 316 alin. (1), (2) Cod civil, proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

Conform art. 320 alin. (2) Codul civil, dreptul de proprietate se poate dobândi, în condiţiile legii, prin ocupaţiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune precum şi prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietate

Din normele precitate supra rezultă că, dreptul de proprietate este acel drept subiectiv ce conferă titularului exercitarea în putere proprie şi în interes propriu a atributelor de posesie, folosinţă şi dispoziţie asupra bunurilor sale în limitele determinate de lege.

Astfel, după cum s-a menţionat supra dreptul de proprietate asupra bunului imobil situat în xxxxx, în baza certificatului nr. 034131 din 11 aprilie 2013, eliberat de Direcţia Generală Economie, Reforme şi Relaţii Patrimoniale îl deţin: Pîntea Valentina, Pîntea Natalia şi xxxxx. (f.d. 14)

Concomitent, Colegiul notează că, conform extrasului ÎS „Cadastru” nr. xxxxx din 14 iunie 2017, Pîntea Simion deţine două terenuri situate în xxxxx (f.d. 35).

În contextul dat, Colegiul indică că din materialele cauzei nu rezultă că s-ar fi acordat lui Pîntea Simion dreptul de proprietate asupra bunului imobil alături de

reclamante, iar ocuparea imobilului de către pârât a avut loc datorită încheierii căsătoriei cu Pîntea Valentina, care a fost desfăcută ulterior, în baza hotărârii din 27 aprilie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

Drept urmare, criticile formulate de pârât nu justifică respingerea cerinței de evacuare, întrucât nu conduc nici spre concluzia existenței titlului în baza căruia pârâtul folosește imobilul (drept pe care nici nu îl contestă) și nici spre concluzia invocării unui drept propriu de folosință.

Faptul că Pîntea Simion ar fi efectuat pe cheltuiala sa investiții la imobil întru îmbunătățirea stării acestuia, nu este de natură să îi confere un eventual drept de proprietate, care i-ar putea fi recunoscut într-o eventuală acțiune de drept comun, având în vedere că o cerință în acest sens nici nu a fost înaintată.

În același timp, pârâtul nu invocă nici un prejudiciu decurgând din lucrările de reconstrucție și întreținere efectuate în imobilul pe care îl folosește, din sursele financiare proprii.

Tot aici, este de menționat că, în condițiile în care pârâtul ar fi realizat anumite construcții, nu îi conferă un drept locativ în imobil, având posibilitatea de a-și recupera investițiile pe calea unei acțiuni separate.

Argumentul pârâtului referitor la propriul sau angajament de plată a cheltuielilor de întreținere, pe lângă faptul că reprezintă o simplă afirmație nesusținută de probe, nu are nicio influențare asupra cererii de evacuare, fiind la latitudinea proprietarului imobilului dacă dorește sau nu să mai tolereze prezența pârâtului în locuința sa.

Deci, poziția formulată de pârât conduce spre concluzia că acesta folosește imobilul prin simpla îngăduință sau toleranță acordată de reclamante.

În aceste condiții, Colegiul consideră că pârâtul nu a invocat un titlu care să justifice dreptul său de proprietate asupra apartamentului xxxxx.

Față de aceste considerente, instanța de apel corect a apreciat că în speță sunt întrunite prevederile art. 316 alin. (2) din Codul civil și a fost admisă cererea reclamantilor, or prin respingerea pretențiilor referitor la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate asupra imobilului indicat supra ar fi o încălcare a dreptului de proprietate al Valentinei Pîntea și Nataliei Pîntea protejat atât de normele naționale, cât și de normele internaționale.

Mai mult, lipsirea de proprietate a Valentinei Pîntea și a Nataliei Pîntea ar avea un caracter ilegal, în condițiile când Pîntea Simion nu dispune de niciun temei de drept pentru instalarea și locuirea în apartamentul din litigiu, ocuparea imobilului de către pârât a fost permisă, deoarece Pîntea Simion avea calitatea de soț al Valentinei Pîntea, calitate ce nu o deține în prezent.

Sub aspectul dat, Colegiul reține și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în aplicarea și interpretarea art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, sub aspectul dreptului la domiciliu. În cauza *Cosic c. Croației* (hotărârea din 15 ianuarie 2009), Curtea a reținut că evacuarea reclamantei din apartament a constituit o ingerință în dreptul la respectarea domiciliului, chiar dacă hotărârea de evacuare nu a fost încă pusă în executare (a se vedea *mutatis mutandis* cauza *Stanková c. Slovaciei*, par. 7, hotărârea din 9 octombrie 2007). Pierderea locuinței de către o persoană este o forma extremă a ingerinței în dreptul la respectarea domiciliului. Orice persoană ce riscă o restrângere atât de grava trebuie în principiu să poată cere unui tribunal independent ca să stabilească proporționalitatea și rezonabilitatea măsurii prin prisma art. 8 din

Convenție, chiar dacă, potrivit dreptului intern, dreptul său de a ocupa un imobil s-a stins (a se vedea McCann c. Regatului Unit, par. 50, 13 mai 2008).

Având în vedere aceste principii, instanța de recurs reține că ingerința urmărește un scop legitim, de a proteja drepturile reclamantelor - în calitate de proprietare ale bunului imobil - garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 Adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Ingerința este necesară într-o societate democratică, iar în aprecierea proporționalității acestei măsuri cu scopul urmărit instanța va avea în vedere, situația de fapt și de drept anterior reținută.

La caz, Colegiul relevă că din materialul probator se atestă că pârâțul deține cu drept de proprietate două terenuri înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova. (f.d. 35)

Respectiv, pârâțul Pîntea Simion prin înstrăinarea acestor loturi de pământ poate să-și asigure un bun imobil pentru a beneficia de un domiciliu.

Astfel, este indispensabil de a constata că Pîntea Simion nu este lipsit de un drept la locuință, în condițiile când acesta poate dispune de un domiciliu prin valorificarea bunurilor imobile – terenurilor ce îi aparțin cu drept de proprietate.

În consecința, Colegiul consideră corectă ipoteza instanței de apel referitor la admiterea cerinței formulate de către Pîntea Valentina și Pîntea Natalia cu privire la evacuarea pârâțului din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spațiu locativ, deoarece pârâțul nu a justificat niciun titlu care să-l îndreptățească de a ocupa imobilul în litigiu, întrucât dreptul de proprietate privată este un drept absolut, exclusiv și perpetuu care conferă titularului prerogativele sale - posesia, folosința și dispoziția - afară de cazul în care dreptul este dezmembrat prin voința acestuia din urmă, fapt prin ce se conchide de a aprecia prezenta acțiune ca fiind întemeiată.

În asemenea circumstanțe, nu pot fi reținute criticile recurentului precum că din anul 2008 și până în prezent singur întreține copilul minor xxxxx și menține atât locuința, cât și bunurile proprietate comună în stare cuvenită din motiv că Pîntea Valentina se află peste hotarele țării, deoarece recurentul nu a prezentat probe ce confirmă acesta fapt, or în conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

De asemenea, Colegiul va respinge ca irelevante și criticile relatate de Pîntea Simion referitor la faptul inexistenței unei agresiuni permanente din partea acestuia în privința copiilor minori, deoarece la materialele cauzei este anexat în copie înscrisul eliberat de Direcția pentru protecția drepturilor copilului Buiucani mun. Chișinău din 29.09.2014, prin care solicită Centrului de asistență psihologică a copilului și familiei „Amicul” CNPAC implicarea acestuia pentru asistența psihologică a minorului xxxxx, a.n. xxxx. (f.d. 68)

Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de apel a reținut doar argumentele intimatelor, fără a dispune de probe ce ar demonstra circumstanțele pe care acestea le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, iar declarațiile expuse de către recurent au fost respinse fără a se expune asupra respingerii lor, Colegiul la fel le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul apreciază ca fiind pertinente prevederile art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora probe în pricini civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

În conformitate cu art.121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar în conformitate cu art. 122 alin. (2) Cod de procedură civilă, admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În atare circumstanțe, Colegiul consideră irelevant argumentul recurentului Pîntea Simion precum că i-au fost respinse neîntemeiat obiecțiile formulate în susținerea respingerii acțiunii înaintate de Valentina Pîntea și Natalia Pîntea, întrucât din cumulul de probe anexate la dosar rezultă cert că instanța de apel a dat apreciere tuturor înscrisurilor prezentate de părți și examinând speța a combătut toate circumstanțele cauzei în coraport cu actele prezentate întru justificarea pretențiilor invocate.

În contextul celor expuse, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de apel și în partea încasării cheltuielilor de judecată de la Pîntea Simion în beneficiul Valentinei Pîntea și Nataliei Pîntea în sumă de 175 de lei, deoarece art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Iar, în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

În consecință, Colegiul conchide că instanța ierarhic inferioară corect a concluzionat asupra temeiniciei pretențiilor din cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Pîntea și Natalia Pîntea rezultând din probele administrate la speță în raport cu circumstanțele pricinii și normele de drept material și procedural aplicabile litigiului dedus judecătii.

Alte argumente invocate de recurent, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează pe circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanțele ierarhic inferioare, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

De asemenea, Colegiul reține că în cadrul judecării pricinii, instanța de apel a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 CEDO.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel la adoptarea actului de dispoziție contestat a aplicat și interpretat corect normele de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă și verificarea suplimentară a anumitor dovezi nu este necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat și va menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. a), (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Pîntea Simion, prin intermediul avocatului Iurie Chifiac.

Se menține decizia din 06 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pîtea Valentina, Pîtea Natalia împotriva lui Pîtea Simion cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ cu retragerea vizei de reședință.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Iuliana Oprea